

## ***HOLOKAUTSTS- MĪTS VAI PATIESĪBA?***

Holokausta definīcija - žīdu masveida iznīcināšana, ko 1939.-1945 gadā veica nacisti. Ar propagandas palīdzību vēl arvien cilvēkiem tiek atgādināts par holokausta šausmām. Cilvēki pat neiedomājas pajautāt, uz ko viss šis materiāls balstās. Kāpēc mūsdienās netiek pieļauta holokausta kritika? Kāpēc vairākās valstīs par holokausta noliegšanu iestājas kriminālatbildība un tiek piespriests cietumsods? Kāpēc holokaustā ir tik daudz pretrunu? Atbilde ir viena – jo holokausts ir nožēlojams mīts un žīdiem izdevīgs bizness. Jāatgādina tāds atzīts fakts, ka nav atrasta neviena Hitlera pavēle, kur viņš būtu pavēlējis uzsākt žīdu iznīcināšanu. Tā sauktais žīdu jautājums: ko iesākt ar etnisko minoritāti bez savas zemes, kas atsakās asimilēties valdošajā vācu kultūrā? Vācija neplānoja žīdus iznīcināt, viņi vēlējās tos dabūt prom no Vācijas, no Eiropas, jo uzskatīja, ka žīdi degradē sabiedrības morālo stāju un nav derīgi asimilācijai. Viņi tika dažādi mudināti atstāt Vāciju un daudzi šo iespēju izmantoja. Pret žīdiem tika ieviesti diskriminējoši likumi un viņiem lika valkāt dzeltenu zvaigzni. Līdz ar iekarojumiem Vācijas kontrolētajās zemēs žīdu skaits stipri pieauga. Sākumā tika apsvērts plāns viņus nosūtīt uz Madagaskaru, taču kara apstākļos šāda iespēja tika atzīta par neīstenojamu. Kad sākās karš ar Krieviju, pavērās iespēja žīdus nomētāt austrumos. Tāpēc tur tika izveidoti daudzi geto. Šī pārvietošana gan netika veikta ar īpašu uzmanību, daļa žīdu gāja bojā. Kad Vācija uzvarētu karu, žīdu jautājums tiktu izlemts pilnībā. Tikmēr žīdi tika izmetināti arī koncentrācijas nometnēs, kas kalpoja kā darbaspēka un ienākumu avots SS, kas izīrēja to darbaspēku privātajai industrijai. Nometnēs tika nometināti arī vienkārši noziedznieki un politiskie pretinieki. Tās tika izmantotas arī kā caurbraukšanas nometnes ceļā uz austrumiem.

Kā iespējami šausminošie skati kara beigās šajās (vēl saglabājušās) nometnēs? 1945. gadā Vācija bija drupās. Jau 1944. gadā vācu gaisa telpā valdīja sabiedrotie. Viņi bombardēja praktiski visu, kas kustējās. Vilcieni ar pārtiku un medikamentiem, kas devās arī uz koncentrācijas nometnēm, tika sadragāti. Pietam nometnes nebija prioritāte Vācijas kara apgādē. Tāpēc iespējama bija situācija, kad nometnes varēja būt nesaņēmušas pilnvērtīgu pārtiku dienām vai pat vairāk. Jau no 1942. gada vairākās nometnēs plosījās tīfas epidēmija, ko pārnēsāja utis. No liķiem bija jātiek vaļā, tāpēc tos sadedzināja krematorijās. Telpas tika dezinficētas ar fumigantu Ciklons-B. Cilvēkiem līdz ar ierašanos nometnē tika nogriezti mati un bija jāiet dušā. Kad kara gaita mainījās Vācijai par sliktu, nometnes tika evakuētas un ieslodzītie pārvietoti uz citām nometnēm. Tādējādi vēl palikušās nometnes kļuva pārapdzīvotas, tajās plosījās tīfa un mirstība tad bija ļoti augsta. Liķus nespēja vairs sadedzināt krematorijās un tie tika pārvietoti bedrēs.

Loģiski rodas jautājums: ja jau viņi netika nogalināti un 6 miljoni ir mīts, kur tad viņi palika? 6 miljonu skaītis ir veidots, ignorējot masīvo iedzīvotāju pārvietošanos kara laikā un pēc tā. Tūlīt pēc Polijas ieņemšanas no vācu zonas daudzi žīdi pārvietojās uz padomju okupācijas zonu. Kad sākās karš ar PSRS, žīdi līdz ar sarkano armiju atkāpās uz austrumiem. Ieņemot Padomju Savienības teritoriju, Vācija atklāja, ka šajā teritorijā ir samazināts iedzīvotāju skaits (pēc vācu aprēķiniem 22 miljoni tikuši pārvietoti Krievijas iekšzemē). Daudzi no viņiem vairs neatgriezās. Vācija šajā teritorijā izveidoja daudz geto, pārvietošana uz tiem netika veikta ar īpašu uzmanību. Daļa

žīdu tika iesaukta arī Sarkanajā armijā. Kad Vācija sāka atkāpties daudzi žīdi palika padomju frontes pusē un mājās tā arī vairs neatgriezās. Tūlīt pēc kara daudzi žīdi devās uz citām valstīm, īpaši Palestīnu. Neņemot vērā iepriekšminētos apstākļus, skaidrs, ka 6 miljoni „pazudušo” varēja tikt pieskaitīti „fašistu nobendētajiem”.

Uz ko balstās holokausts? Uz liecībām. Bieži vien nāves nometne konstatēta šādi: pieņēmums, ka tur notiek cilvēku iznīcināšana (balstīts uz liecībām), tad līķi esot aprakti zemē; kad fronte jau pietuvojusies, līķus izrok un sadedzina, nometnes nodedzina; tad iebrūk sabiedrotie un atklāj „nāves nometni”. Jāpiebilst, ka nav nekādu lietisko pierādījumu, ka iznīcināšana būtu notikusi.

Kā tika iegūtas liecības no bijušajiem ieslodzītajiem un vāciešiem? Tūlīt pēc kara liecības iegūt bija viegli. Valdīja okupācijas režīms. Lai iegūtu liecības tika izmantota fiziska ietekmēšana, draudi izrēķināties ar ģimeni, miega traucēšana, piespiesta liela daudzuma alkohola uzņemšana u.c. Liecības un paraksti tika iegūti arī apmaiņā pret konkrētās personas brīvību (piemēram, attiecībā uz zemāka ranga nacistiem). Cionisti, kas dzīvoja ārpus nacistu Vācijas, tos žīdus, kas dzīvoja Hitlera Vācijā, dēvēja par zupu (saskaņā ar maldīgo priekšstatu par zupas taisīšanu no žīdiem). Starp nometnēs ieslodzītajiem bija daudz antifašistu, komunisti, arī kriminālnoziedznieki, pie kuriem piederēja arī daļa žīdu. Bija daudzi arī tādi nežīdi, ko pēc pāris dienām jau laida ārā. Kad nometnes ieņēma sabiedrotie, vēloties sevi rehabilitēt (attaisnot strādāšanu vācu labā), daudzi bija ieinteresēti melot ideoloģisku (komunisti) iemeslu dēļ. Ieslodzītie noziedznieki, nomelnojot nacistus, attaisnoja sevi. Daudzi ieslodzītie vienkārši liecināja tā, kā to no viņiem sagaidīja un bija tādi, kuriem par to maksāja.

Daudzi uzskata, ka holokausts ir bijis, jo oficiālā vēsture apgalvo, ka laikā no 1941. līdz 1945. gadam tika iznīcināti 6 miljoni žīdi un 6 miljoni pārējo ieslodzīto – karagūstekņi, čigāni, homoseksuāļi, komunisti un citi III Reiham nevēlamie. Tāpēc vēlos aicināt jūs izprast, kas tad notika patiesībā.

## **Ja holokausts ir noticis...**

### *1. Kāpēc tiek vajāti revizionisti? <sup>1</sup>*

Piemēram, Tiss Kristofens, grāmatas „Mīts par Osvencemu (Aušvici)” autors, bija spiests bēgt uz Dāniju, jo tika vajāts, tomēr arī tur viņš nebija drošībā- viņa māju nodedzināja. Savukārt, Manfrēdu Redelu, kurš palīdzēja izdot šo grāmatu, notiesāja.

Līdzīgi arī Vilhelms Šteglihs par atklātību tika sodīts- viņš izdeva grāmatu „Meli par Osvencemu”, par šo „npziegumu” V. Štegliham atņēma doktora grādu. Citam revizionistam, Mišelam Kenje, cionistu studenti sejā ielēja sērskābi. Vēsturnieku Fransua Djupa sagaidīja daudz bēdīgāks liktenis- viņu 1978. gadā nogalināja. Profesors Roberts Forissons, atlaists no darba Lionas universitātē par to, ka apšaubījis gāzes

---

<sup>1</sup> Revizionisti- vēsturnieki, kas kritiski raugās uz holokaustu un, balstoties uz oriģinālajiem dokumentiem, pārvērtē to

kameru esamību, par ko viņu Viši pilsētas parkā smagi piekāva. Ernests Cundels 1985. gadā notiesāts uz 15 mēnešu cietumsodu par brošūras „vai 6 miljonu skaitlis ir paties” izplatīšanu.

2. Kāpēc izdoti likumi pret revizionismu, taisnīgu vēstures pārskatīšanu?

Francijā pieņemts Geiso likums, VFR inkriminē 130, 131 un 189 pantu – nacionālā, rasu naida kurināšana un „mirušo piemiņas apgānīšana”. Bet Austrijā izstrādāts likums, kas aizliedz nacionālsociālistisku darbību, nacionālsociālisma pieminēšanu

3. Ja Ādolfs Hitlers tiešām gribēja iznīcināt žīdus – kāpēc tad pirms kara sadarbojās ar cionistiem, lai nodrošinātu žīdu izbraukšanu no Reiha?

4. Kur palika dokumentācija? Tādā valstī, kā III Reihs, viss bija sīki un smalki dokumentēts! Ja tiešām eksistēja reāls plāns par žīdu iznīcināšanu, tad kāpēc nav atrasts neviens pierādījums, neviens dokuments, kurā figurētu žīdu pilnīga iznīcināšana un gāzes kameras. Pēc kara atrasti pat Reiha raķešu izstrādes dokumenti, dokumenti, kas stāsta par *Ananerbe* darbību. Kaut arī šīs lietas bija daudz lielākā slepenībā nekā holokausta tomēr holokausta dokumenti mistiskā veidā pazuda.

5. No oficiālās holokausta vēstures „*gāzes kamerās ar platību 25m<sup>2</sup> sabāza pa 700 -800 cilvēkiem*”. T.i. – 25 cilvēki uz m<sup>2</sup>? Kā tas vispār iespējams? Šo skaitli minējis SS medicīniskā dienesta virsnieks Kurts Grešteins (izdarījis pašnāvību franču cietumā). Viņa liecības mainījās no reizes uz reizi – reiz viņš pat apgalvoja, ka tika iznīcināti 20-25 miljoni žīdu. Varbūt viņu spīdzināja? Ja jā – tad vai mēs varam ticēt holokausta mītam?

6. Kādiem līdzekļiem iegūti dati no R. Hesa, pēdējā Aušvicas komandanta? Visi liecinieki apgalvo, ka trīs dienas viņu nežēlīgi spīdzināja, tāpēc viņš parakstījis jebkuru dokumentu, vai liecību. Sākumā būdams angļu gūstā viņš atzinās ļaunajos darbos nometnē. Kad viņš nokļuva poļu gūstā, viņš sacīja, ka angļu cietumā viņu fiziski ietekmēja un lika parakstīt kādu liecību, ko viņš pat nebija lasījis.

7. No holokausta vēstures „*līķi krematorijās sadega 4 minūšu laikā*”. Interesanti, ja ņemt vērā to, ka mūsdienu jaudīgajās krematorijās tam vajadzīgas 1-2 stundas..

Nirnbergas prāvā kāds liecinieks stāstīja par to, kā notika iznīcināšana Belzecas nometnē. Tur esot atradies pazemes komplekss ar baseinu. Žīdi tikuši sadzīti baseinā uz restēm, un tad caur ūdeni laista elektriskā strāva, nositot viņus. Tad mehāniski restes tika paceltas virs ūdens, kur tās sakarsa un līķi tādējādi sadega. Tad to uztvēra pilnīgi nopietni. Lieki teikt, ka nekādi pierādījumi šādiem joku stāstiem nav, taču šis gadījums uzskatāmi parāda, ka tajos apstākļos varēja iegūt visdažādākās liecības. Tika apgalvots, ka Aušvicā, tā kā krematorijās vietas nepietika, līķi samesti bedrēs un tad sadedzināti. Aušvica bija purvains

apvidus un šādas bedres piepildītos ar ūdeni. Turklāt šāda degšana bedrēs nav iespējama, jo degot ir nepieciešams skābeklis. Pētījumi par to, cik daudz pelnu rastos, ja tiktu sadedzināts oficiāli pieņemtais daudzums cilvēku (kas gan ir neiespējami, jo, ņemot vērā degšanas laiku, pie normāliem apstākļiem viena krāsns varētu dienā sadedzināt ap 4 cilvēkiem), parāda, ka nacistiem būtu jātiek galā ar milzīgiem pelnu kalniem (vidēji no cilvēka paliek pāri 3,4 kg pelnu), par kuru eksistenci nav nekādu pierādījumu.

8. Kāpēc nav precīza skaitļa cik īsti nogalināto bija? Versiju ir daudz – paši holokausta piekritēji (dažādi autori) sauc skaitļus no 1 līdz 9 miljoniem nogalināto žīdu. Ja jau viss tika izsekots – tad bija jābūt noteiktam skaitlim. Vai tas nenorāda, ka nekāda izmeklējuma nebija?
9. Kāpēc nav skaidrojuma par to, kā gāze tika piegādāta kamerām? Vieni saka, ka pa griestiem, citi saka, ka pa grīdu, citi saka, ka pa sienām. Vēl kādi domā, ka kameras bija hermētiski noslēgtas un gāze tika pievadīta caur dušām, vēl daži tic, ka gāzes granulas iemeta pa lūkām SS-ieši.

Ja pieņemam hipotēzi, ka gāzi iemeta pa lūkām granulu veidā: INSEKTICĪDS Ciklons B normālā temperatūrā un mitrumā izdalās no granulām divu stundu laikā. Taču oficiālā holokausta vēsture stāsta kaut ko pavisam citu – gāze no granulām izdalījās uzreiz, žīdi nomira 20-30 minūšu laikā, tad zonderkomandas NEKAVĒJOTIES izvāca viņus no gāze kamerām. (*Skat. 1. pielikumu*)

Protams, ka negāja runa par jebkādiem aizsarglīdzekļiem kā gāzmaskas, vai speciālu aizsargtērpu. Bez speciāla aprīkojuma zonderkomandas locekļi saindētos ar Ciklonu B. Kur loģika? Vai tad viņi bija no citas planētas vai ar ģenētiski modificētu gumijas ādu, ka inde uz viņiem neiedarbojās?

Jāmin, ka arī pašreizējās nometnes ar kamerām tika uzceltas pēc kara „izglītošanas” nolūkos. Ir atzīts, ka šādas kameras konstrukcija ir absolūti darboties nespējīga. Līdzīgas telpas gan bija lai ar Ciklona-B palīdzību atutotu matračus un citu materiālu.

10. Kāpēc uz ”gāzes kameru” sienām nav zilo nogulšņu, vai zilās nokrāsas, ko atstāj Ciklons B? Liecinieki apgalvo, ka tādi plankumi bija uz līķiem, taču saskaroties ar cilvēka ādu Ciklons B atstāj SARKANUS plankumus, nevis zilus. Un tas ir ķīmiski pierādīts. Ķīmiķa Germara Rūdolfā (nesen tiesāts un ieslodzīts cietumā) pētījumi atklāj, ka Ciklona-B lietošanas rezultātā uz sienām saglabājusies zilā krāsa nav apmēros, kas liecinātu par tās biežu izmantošanu (kas būtu loģiski cilvēku iznīcināšanas gadījumā). Krāsas daudzums
11. Kāpēc tiek izmantots tieši Ciklons B, ja bija ļoti daudzi citi, daudz ērtāki un lētāki „iznīcināšanas” līdzekļi?
12. „Cilvēkus sadzina īpašās gāzes mašīnās un noindēja”. Gana smieklīga teorija, ņemot vērā apstākli, ka vāciešiem visu kara laiku bija problēmas ar degvielu..

13. Eksperti apgalvo, ka koncentrācijas nometnēs uzrādītās „indēšanas” telpas nevarēja būt gāzes kameras, jo tām nav vajadzīgās sarežģītās hermetizācijas, gāzes izsmidzināšanas un ventilācijas sistēmas. Iznīcināšana gāzes kamerās būtu bijis arī ļoti lēns un dārgs process. (*Skat. 2 un 3. pielikumu*)
14. Kāpēc holokausta vēsturē laiku pa laikam uzrodas un pazūd jaunas „iznīcināšanas metodes” – tvaika kameras, elektriskās vannas, pneimatiskais āmurs, dzīvu cilvēku sadedzināšana, vagoni ar kaļķi...
15. Kāpēc izsekojot holokausta noziegumus Lielbritānija nepieturējās pie starptautiskajiem aktiem, bet radīja jaunu statūtu, pēc kura holokaustam pierādījums pat nevajadzētu?
16. Ja sabiedroto lidmašīnas tik viegli fotografēja koncentrācijas nometnes – kāpēc vienkārši neiznīcināt gāzes kameras un pārtraukt žīdu iznīcināšanu?
17. Kāpēc nometņu aerofotouzņēmumos nav redzamas līķu un ogļu kaudzes? Kur rindas uz nāvi ejošo žīdu, ja iznīcināšana noritēja visu dienu kā cehā?

Tagad padomāsim – cik saprātīgi būtu realizēt oficiālajā holokausta vēsturē aprakstīto. Ja jūs gribētu nogalināt visus žīdus Eiropā – vai jūs būvētu gāzes kameras, koncentrācijas nometnes? Vai jūs kara laikā uzturētu koncentrācijas nometņu personālu, kad visi zaldāti vajadzīgi fronteī? Ja jūs gribētu iznīcināt žīdus, pat loģiski domājot, būtu skaidrs, ka nekādas nometnes ar sarežģītām gāzes kamerām, krematorijām u.t.t. nebūtu būvētas. Viss būtu vienkāršāk - ērtāk taču žīdus nošaut turpat pie dzīvesvietas.

### **Tātad, kas notika īstenībā?**

Ticamāka izskatās šāda versija: 1933. gadā, Nacionālsociālistiem nākot pie varas, patiešām sāka mazināties žīdu ietekme politiskajā, ekonomiskā un kultūras ziņā. Visur žīdus nomainīja vācieši. Ļoti normāla parādība Nacionālsociālistiskā valstī. Hitlers nemaz necentās iznīcināt žīdus. Tā vietā Vācijas valdība aktīvi sadarbojās ar cionistu kustību, veicinot žīdu izceļošanu no Vācijas teritorijas. Sākoties Otrajam pasaules karam tika pārrautas diplomātiskās attiecības ar lielāko daļu pasaules, radās liels pieprasījums pēc darbaspēka. Tā kā lielākā daļa vācu vīriešu bija frontē – piespiedu kārtā lika strādāt žīdiem, kuri Vērmahtā dienēt nedrīkstēja. Un tāpēc tika celtas rūpnīcas, jeb kā tās sauc tagad „koncentrācijas nometnes”, kuras īstenībā bija vienkāršas DARBA NOMETNES-strādniekam nebija jābraukā uz darbu, viņš mitinājās turpat pie darbavietas.

Ciklons B? Protams, tas tika izmantots. Bet ne jau žīdu indēšanai, bet dezinfekcijai pret utīm, blusām, jo īpaši kara beigās nometnēs bija antisanitāri apstākļi. Paskatoties uz nemākulīgo gāzes kameru teorijas skaidrojumu (*sk. Punktus 10 -14*) šī versija šķiet ticamāka un saprotamāka. Ja tiek runāts par dzīvajiem skeletiem, ko sastop sabiedroto armijas atbrīvojot nometnes – protams, arī tam ir loģisks izskaidrojums. 1945. gadā sabiedroto aviācija

iznīcināja visus vācu vilcienu sastāvus neatkarīgi no tā no kurienes uz kuriem tie gāja un ar kādām precēm. Protams, tikai iznīcināti arī vilcienu sastāvi, kas veda medikamentus un pārtiku uz darba nometnēm.

### **Kam tad ir izdevīgs holokausta stāsts?**

Kas visvairāk ieguva no holokausta stāsta? Paši žīdi! Izraēlas neatkarības deklarācijā ir pieminēts, ka Izraēlas Valsts dibināšanas iemesls ir, ka pēc holokausta žīdiem vajag pašiem savas mājas. Vācijas pilsētās holokaustu pārcietušajiem žīdiem ir nodokļu atlaides un ir mājvieta par brīvu, mūža pensija. Kompensācijas no vairākām valstīm Izraēlai ir iespaidīgas (Vācija samaksāja 3 miljonus marku Izraēlas Valstij un 450 miljonus marku Pasaules Žīdu Kongresam un veica vēl citus maksājumus). Holokausts mūsdienās ir vesela industrija: var tikai nožēlā paraudzīties, kā žīdi centās piedzīt naudu no kādas franču dzelzceļa kompānijas par to, ka tā vācu okupācijas laikā transportēja žīdus uz nometnēm. Holokausta mīts nostiprina ASV „mesiānisko” politiku un definē Hitlera režīmu kā absolūtu ļaunumu. Paši žīdi atzīst, ka sākumā Izraēlas Valsts nevarētu nostiprināties bez Vācijas kompensācijām. Vēl šobrīd Vācija maksā kompensācijas Izraēlai par it kā bijušo holokaustu. Un maksā ne tikai Vācija, bet daudzas citas valstis, tajā skaitā arī Latvija. Nav saprotams – uz kāda pamata žīdi saņem kompensācijas. Holokausta stāsts ir maz ticams. Bez tā – no kara un genocīda cieta daudzas citas tautas. Kāpēc netiek izmaksātas kompensācijas par PSRS teritorijā veikto genocīdu pret krieviem, ukraiņiem, baltkrieviem latviešiem, lietuviešiem, igauņiem u.c. ? Kāpēc netiek maksātas kompensācijas par Katiņā nogalinātajiem tūkstošiem poļu armijas virsnieku? Kāpēc netiek par koncentrācijas nometnēm sauktas nometnes, kurās ASV valdība Otrā pasaules kara laikā turēja VISUS japāņus? Vai tā nav diskriminācija pēc etniskā principa? Ja jau runāt par genocīdu – tad kas notiek ASV? Vai Ziemeļamerikas indiāņu iznīcināšanu nevar nosaukt par genocīdu? Vai kā nosaukt Izraēlas izplešanos uz Palestīnas teritoriju rēķina? Protams, ka palestīnieši tiek padzīti no ieņemtajām teritorijām. **Dažu tautu genocīdos notiek pašlaik, mūsdienās. Tad kāpēc par genocīdu maksā tikai Vācija – par genocīdu, kura iespējamība ir apšaubāma, genocīda, kas ja ir noticis, tad 65 gadus atpakaļ? Kāpēc? Vai mēs varam runāt par vienlīdzīgu attieksmi? Domāju, ka nē...**

Rietumeiropas valstīm ir pieredze šāda veida provokācijās. Maz informācijas ir par sekojošu gadījumu. 1.pasaules kara sākumā, redzot, ka vācieši gūst panākumus un sabiedroto zaldātiem krīt kaujas gars tika izmantota sekojoša provokācija – tika izplatītas baumas par to, ka vācieši izmanto gan savu, gan pretinieka kritušo zaldātu līķus kā izejvielu cūku barības pagatavošanai. Protams, nostrādāja šī provokācijas lieliski. Tas bija labs attaisnojums tam, ka sabiedrotie bombardēja Vācijas pilsētas. Holokausts ir ērts arguments, kura aizsegā žīdi attaisno gan citu tautu genocīdu, gan citu valstu izlaupīšanu. Žīdi aizliedz Ādolfa Hitlera „*Mein Kampf*” (kur demokrātija, kur vārda brīvība?), aizliedz mūsu – Eiropiešu senos simbolu – kāšķrustu, aizliedz Revizionistu darbību (*skat. 1. un 2. jautājumu*). Taču pēc būtības paši žīdi ir lielāki šovīnisti (tieši šovīnisti, nevis nacionālisti). Kāpēc tad neaizliedz Talmudu? Jo ja Hitlera grāmatā par ienaidniekiem tiek saukti žīdi – Talmudā par iznīcināmiem tiek saukti visi NEžīdi. Tur pat, Talmudā tiek minēts „*ebrejam nedrīkst apmānīt brāļus (ebrejus)*”.

*Akumi (Neebreji)mums nav brāļi, viņus vajag apmānīt peļņas iegūšanai”.* Arī to var nosaukt par genocīdu, jo Talmudā ieteikto iznīcināšanas taktiku žīdi liek lietā pilnā sparā. Holokausta stāsts ir kā vāle, ar kuru var sist jebkuru brīvdomības izpausmi no Eiropiešiem.

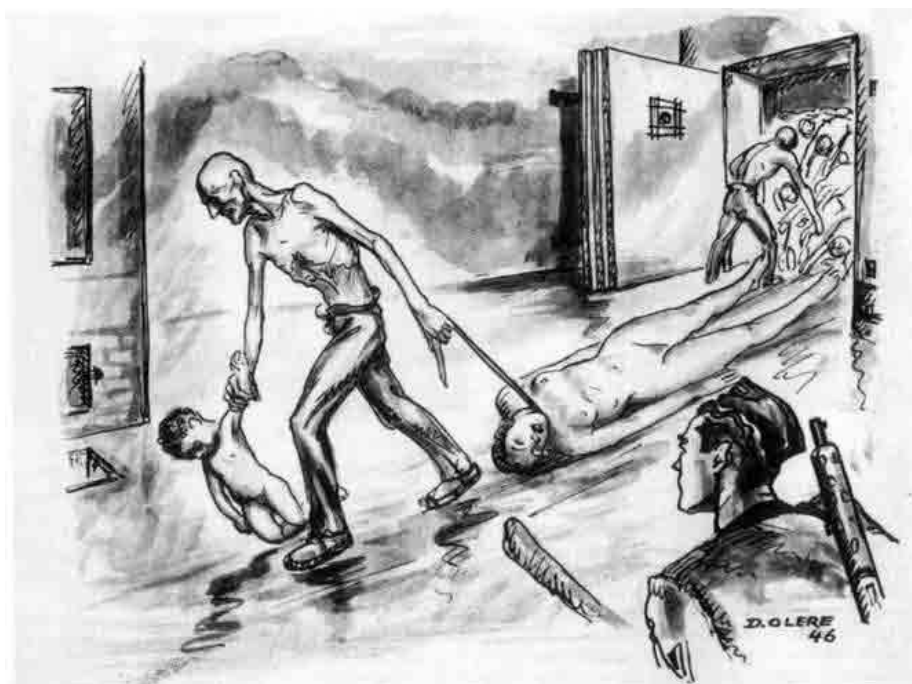
Jebkura holokausta noliegšana (konstruktīva un pamatota, protams), jebkura Izraēlas vai žīdu darbības kritika – tas viss tiek uzreiz apzīmēts par antisemitismu. Jebkura nacionālisma izpausme, jebkurš protests pret homoseksuāliem, jebkura imigrantu kritika tiek pasludināta par nacismu. Jebkura kritiķa Vermahta, Waffen SS zaldātu pagodināšana ir nacisma godināšana.

### **Nobeigums**

Kā redzam – holokausts izsauc ļoti lielas šaubas. Kāds var padomāt, ka ar šo rakstu autors cenšas kurināt starpnacionālo naidu. Nebūt ne – es vienkārši aicinu uz objektīvu vēstures pārskatīšanu, lai beidzot noskaidrot taisnību šajā strīdīgajā jautājumā. Es saprotu, ka uzreiz pirmajā acu uzmetienā šī versija var likties dīvaina, taču vajag kaut nedaudz vajag padomāt un iedziļināties lietas būtībā un jūs nonāksiet pie pareizā secinājuma. Protams, tas ir loģiski, ka žīdi ir pret revizionismu. Ja patiesība atklāsies, viņi vairs nevarēs attaisnot sabiedrībai Palestīnas tautas genocīdu, viņi pārstās saņemt kompensācijas. Pasaule vairs nenosodīs nacionālsociālismu, būs jāpārskata vēsture. Celsies Eiropiešu (It īpaši vāciešu) pašapziņa. Protams, ka pasaulē būs antisemitiska noskaņojumu vilnis. Tieši tāpēc žīdi jebkuriem spēkiem cenšas saglabāt šo holokausta stāstu.

***Raksta galvenais mērķis ir nevis kurināt starpnacionālo naidu – raksta mērķis ir objektīvi pārskatīt vēsturi. Mums taču ir demokrātija un nevar nepamatojot noliegt manu versiju, apsūdzot mani antisemitismā.***

### **Pielikums Nr. 1**



*Franču žīda, bijušā zonderkomandas biedra, Devida Olera zīmējums.*

Pievērsiet uzmanību tam, ka zonderkomandiešiem nav nekādu aizsarglīdzekļu pret gāzi, kas nosēdās uz līķiem. Līķus ņem ar plikām rokām, bet paši zonderkomandas biedri nesaindējas. Pēc eksekūcijas kamerās bija jāpaliek noteiktam gāzes daudzumam, kas saindētu cilvēkus, kas izvelk līķus, ja vien tie nebūtu gāzmaskās un speciālos aizsargtērpos.

### Pielikums Nr. 2



*Gāzes kamera Dahau koncentrācijas nometnē.*

Pievērsiet uzmanību uz to, ka vietā, kur durvis saduras ar sienu nav nekāda gumijas pārklājuma kā tas ir ASV gāzes kamerās. Dzelzs plāksnes nevar nodrošināt hermētismu. Šī telpa nevarēja būt par gāzes kameru jau apskatot tās durvis.



*ASV cietuma San Kventin pagrabā esošā gāzes kamera.*

Šeit redzams gumijas pārklājums ap durvīm un uz sienām, kā arī masīvs ventilis uz durvīm - šī kamera gan varētu būt pietiekami hermētiska, lai novērsu gāzes noplūdi ārpus kameras.

*Wittmann88*